

og faldt paa sit Ansigt for næsten alle Ting, enten det nu var Naturkræfter eller Menneskeværk. Civilisationen har tilført Menneskene et videre Syn og en bedre trænet Tænkeevne. Det civiliserede Menneske grunder sin Værdsættelse af Tingene paa Kundskab, og Frygten viger gennem Forstandens Anvendelse. Det civiliserede Menneske er bleven udviklet gennem Frihed og Selvstyre.

Da nu Hjemmet anses som, maaske den vigtigste, Faktor ved Dannelsen af Karakter og Livsanskuelse, saa gælder det om at passe paa, at en saa stor Magt bliver klogt ledet.

Hjemmet er en udviklet Institution.

Hjemmets ydre Form har skiftet fra Hule til Telt, fra Telt til Hytte, fra Hytte til Hus, fra Hus til Kaserne eller til den amerikanske »Skykraber«. Hjemmets *Sysler* har forvandlet sig fra at være mange og af mange flittige Hænder udførte til at være forholdsvis faa. Hjemmets *Indbyggere* har forvandlet sig fra at være den polygamiske Gruppe med dens Hob af Slaver til at blive Familien med Fader, Moder og Børn. Men under denne lange Udviklingstid har Hjemmet som *Institution* ikke udviklet sig i Forhold til andre Institutioner og gennem sin udviklede Stilling hindrer det Udviklingen paa andre Omraader. De to Hovedfejl i Hjemmets Tilpasning til vor nuværende Levemaade er, efter Forfatterens egen Mening, at »man har fastholdt den primitive Industri i Hjemmet i et ellers moderne industrielt Samfund, og at man har begrænset Kvindernes Virkefelt alene til denne primitive Industri«.

Det Hjem, der var et godt Hjem i et Aarhundrede kan i det næste Aarhundrede blive et meget ulykkebringende Hjem. Man mener, at Manden af Naturen er foranderlig, Kvinden derimod konservativ. Derigennem at Kvinden er bleven i Hjemmet, medens Manden gennem det moderne Livs Udvikling er ble-

ven ført mere og mere udenfor og bort fra Hjemmet, er det sociale Livs Linier gaaet udenom Hjemmet og »den ultrafeminiserede Kvinde er saaledes bleven overladt til Ultrakonservatismen«. Dette Forhold finder man i sin største Udstrækning i Østen, mindst i Amerika; men den amerikanske Forfatter mener dog, at »selv der er Hjemmet det af alle Institutioner, der er længst tilbage i Udvikling.« I Kapitlet »Nuværende Forhold« siger hun herom:

Hjemmets Udgifter.

»Hjemmets Udgifter er store, usikre og uopklarlige. I nogle Familier kan et »Ideal af en Husholder« med rimelige Midler og stor Opofrelse holde alt i forholdsvis god Orden; men i de fleste Familier er »Husholdningen« en altid rindende Kilde til Besvær, Uenighed, Sløseri og Pengetab. Husholdningen som Forretning er ikke netop udbytterig. — Vi stræber og maser os frem, forsøger paa at leve ordentligt, sundt og fredeligt, vi studerer alle Slags »Nye Tanker« for at holde os i Ligevægt, og længes efter at leve et enklere Liv; men alligevel forøder vi vor Styrke og vor Taalmodighed paa det endeløse Forsøg paa at »føre Hus«, »danne Hjem«, og leve hyggelig paa en Maade, som ikke er hyggelig, og naar disse uophørlige Forsøg fremkalder yderlig Træthed, saa rejser vi hjemmefra for at hvile! Tænk engang alvorlig paa dette!«

»Vi er færdige — «

Forfatteren paapeger endvidere, at Familiefaderen er saa skaanselsløst bebyrdet med at skaffe Penge til Hjemmets Underhold, at han knap ved, hvad et Hjem er, og Moderen er saa optaget af at udføre eller inspicere alt det indre Arbejde i Huset, at ogsaa hun faar ringe Tid tilovers til Familielivets virkelige Glæder. Barnet i Hjemmet kender ikke andre Omgivelser, som det kan gøre Sammenligning med, men ofte ser man det længes efter Forandring, — hvor mange Drengene drømmer f. Eks. ikke om at flygte hjemmefra?

Den unge Mand bliver i Hjemmet en næsten ligegyldig Faktor — han bliver der sjældent længere, end han er nødt til det, og den unge Kvinde indgaar maaske ofte et forhastet Giftermaal for at faa sit eget Hjem, og forestiller sig, at der skal alt blive godt.

Resultatet bliver, at »vi er færdige — mere end færdige — til at tage imod det nye reformerede Hjem, selv om vor Følelse hænger ved Fortidens«.

Hjemmets Etik.

I Kapitlet »Hjemmets Etik« gransker Forfatteren med megen psykologisk Skarphed den Indflydelse, som et udelukkende i Hjemmet tilbragt Liv har haft paa Kvindens Udvikling som Menneske.

»Den Kvinde« siger hun, »som altid har staaet i et snævert personligt Forhold til nogen — som Datter, Søster, Hustru eller Moder, og som har været elsket og dyrket, hun føler sig tilsidesat og modfalden, naar hun kommer ud i Livet blandt fremmede. Hun føler Kontorets eller Butikens almindelige Ligegyldighed som en personlig Krænkelser, og søger hurtig at komme i et personligt Forhold til sine Omgivelser. Som Forretningskvinde vokser hun med Tiden fra denne Tilbøjelighed, som ikke beror paa Køn, men paa Vane. Den faar samme Udtryk hos den udelukkende i Hjemmet opvoksede Dreng, og vidner om en overdreven Værdsættelse af sig selv.

Manden, som er vant til at møde alle Slags Mennesker i forskellige Forhold, har lettere ved at finde sig tilrette. Kvinden, som kun kommer i Berøring med faa Personer i en snæver Kreds, — Slægtninge, Tjenestefolk eller lignende — eller under Selskabslivets fastslaaede Love, har ikke samme Fordele af menneskelig Samhørighedsfølelse.

Hvad bliver Resultatet af dette forældede Hjemliv? »Det bidrager til at udvikle Selviskhed hos Manden, og en fornedrende Selvpogivelse hos Kvinden, stundom er Resultatet endogsaa det modsatte.« Det kan hos Kvinden skabe en stille, ubevidst, altopslugende Egenkærlighed. Hun er i hele sit Liv bleven elsket og baaret. Omsorg for med stor Kærlighed, har faaet Hjem, Beskyttelse og Forsvar og alt, hvad hun har kunnet ønske sig, uden anden Gengæld, end at hun skulde opfylde sine naturlige, kvindelige Pligter og forstå de Fordrin-

Søg de alkoholfri Restauranter.

»Øbro«, Østerbrogade 39, Tlf. Øbro 1039.

»Hallen«, Vesterbrog. 17, Tlf. Centr. 10117.

»Taarnborg«, Allég. 18, Tlf. Vester 1990.

Billige Priser.

Kaffe og The 12 Øre.

Ingen Drikkepenge.

Danske Kvinders Forening for alkoholfri Restauranter.

Mødelokale til moderat Pris.